

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4T/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120014819
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Korbeľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120014819.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eva Korbeľová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. 10. 2021 v Banskej Bystrici, takto

r o z h o d o l :

1./ T. F. J. N. K. Y. nar. XX.XX.XXXX v A. A., trvalým bydliskom W. E. XXXX/XX, A. A.

2./ Ľ. Š. P. T. K. Ö. D. J. Y. M. Á. rod. A., nar. XX.XX.XXXX v Ž. N. S., trvalým bydliskom Zvolen

u z n á v a j ú s a v i n n ý m i , ž e

dňa 23.09.2018 v čase o 14.40 hod., na ul. 29. augusta v Banskej Bystrici, pri budove vlakovej stanice, smerom na OD Kaufland napadli M. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom W., E. X tak, že Ľ. Š. od neho opakovane žiadala peniaze, fyzicky sa približovala do jeho tesnej blízkosti a bozkávala ho proti jeho vôli, kde on toto odmietal, tak k M. H. pristúpil T. F. a nastriekal mu do tváre slzotvorný plyn, následne ako začal M. H. slziť pod vplyvom spreja, tak sa mu silným mykaním a trhaním snažili strhnúť taštičku s dokladmi a peniazmi, ktorú mal pripevnenú na bruchu textilným pásom ovinutým dozadu okolo drieku - „ľadvinku" a vytrhnúť nákupnú tašku, ktorú držal pevne v rukách, čo sa im však nepodarilo a následne ušli z miesta činu,

t e d a

obžalovaný 1./ T. F.

spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

obžalovaná 2./ Ľ. Š.

spoločným konaním proti inému použila násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný 1./ T. F.

zločin lúpeže v zmysle § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,

obžalovaná 2./ Ľ. Š.

zločin lúpeže v zmysle § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

Za to sa odsudzujú :

obžalovaný 1./ T. F.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody sa z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. sa u k l a d á obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

obžalovaná 2./ Ľ. Š.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody sa z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/124/2018 zo dňa 09. 10. 2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. sa u k l a d á obžalovanej ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 14. 12. 2020 bola tunajšiemu súdu prokurátorom Okresnej prokuratúry Banská Bystrica doručená obžaloba pod sp. zn. 1Pv 364/18/6601-116 zo dňa 11. 12. 2020 na obžalovaného 1./ T. F., nar. XX. XX. XXXX, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a obžalovanú 2./ Ľ. Š., rod. A., nar. XX. XX. XXXX, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom podľa § 138 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Obžalovaný 1./ T. F. spáchanie skutku mu kladeného za vinu poprel, cítil sa byť v celom rozsahu nevinný a pridržiavajúc sa svojej výpovede z prípravného konania uviedol, že 23.09.2018 okolo 14:00 h prišiel na železničnú stanicu za Ľ. Š., ktorá bola v tej dobe jeho priateľka a ktorú tam našiel sa pri trafostanici bozkávať s nejakým mladým chlapcom, čo ho nahnevalo. Celú situáciu neriešil hneď, lebo sa tam ešte rozprával s ostatnými bezdomovcami, ktorí tam boli. Ako dlho sa na to prizeral uviesť nevedel, ale bolo to dosť dlho, ako išiel k nim. Poškodenému povedal, aby ju nechal, lebo je to jeho priateľka, ale on jej nedal pokoj, stále jej niečo hovoril. Keďže si nedal povedať, tak on vytiahol kaser a nastriekal mu ho do očí, lebo žiarlil. Kaser predtým nikdy nepoužil a pri sebe ho mal z dôvodu svojej obrany. Poprel však, že by sa poškodenému snažil niečo ukradnúť, podľa neho si to poškodený všetko vymyslel, ako pomstu

voči nemu. Tvrdil, že počas celého času sa poškodeného nedotkol ani raz, ani jeho vecí. Nepoprel, že v čase spáchania skutku mohol mať vypité a ak aj nemal, tak si určite išiel kúpiť víno. On v tom čase nikde nepracoval, pretože je dlho zdravotne ťažko postihnutý a dostáva ochranný príspevok v sume 128,- €.

Obžalovaná 2./L. Š. sa tiež pridržiavala svojej výpovede z prípravného konania, kedy uviedla, že v deň skutku ráno sa pohádala s T. F., s ktorým tvorili pár asi 1,5 až 2 roky, pričom bývali na ulici. Preto išla s P. A. na vlakovú stanicu v Banskej Bystrici, kde boli štyria alebo piati bezdomovci, ktorých poznala z videnia a bol tam aj taký mladý chlapec, ktorého dovtedy nepoznala a ani nevidela. Tento bol dosť opitý a hneď jej ponúkol víno. Zoznámili sa a hneď sa jej spýtal, či sa s ním nechce bozkávať, povedal jej, že sa mu páčia takéto staršie cigánky. Ona s tým súhlasila a začali sa bozkávať, čo trvalo asi tak pol hodinu (pred súdom uviedla že to trvalo 10 minút), keď sa tam zjavil T. F. a spýtal sa jej, že čo to robí. Poškodený mu povedal, aby ju nechal a vtedy T. F. vybral kaser a strekol mu do tváre. Ona F. zobrala rýchlo preč a poškodený išiel smerom na železničnú stanicu. Ona ho išla ešte skontrolovať, ale keďže mu nič nebolo, tak sa vrátila naspäť. Počas celého incidentu mal poškodený na sebe ľadvinku, ktorú sa mu nesnažila zobrať, nemala na to dôvod, ak by od neho chcela peniaze, tak sa s ním vyspí a on jej tie peniaze dá, čo jej navrhol sám poškodený. Podľa nej, F. použil kaser preto, lebo žiaril. Poprela, že by ona s F. chceli poškodeného okradnúť, ani sa ho nedotkli, celé to považovala za klamstvo.

Ku svojej osobe uviedla, že ona v dobe skutku nepracovala nikde a ani nebola vedená na úrade práce. Žili s F. len z toho, že chodili po košoch. Čo sa týkalo pitia alkoholu, tak keď ich ponúkli kamaráti, vypili si. Aj v čase skutku mala vypité a obžalovaný F. trochu. Poškodený mal podľa nej trochu viac vypité.

Vzhľadom na to, že poškodenému M. H., nebolo možné doručiť zo strany súdu do vlastných rúk obžalobu ani výzvu na vykonanie dôkazov spolu s oznámením o termíne hlavného pojednávania, pretože tento podľa orgánu SIRENE žije ako bezdomovec v Nemecku, avšak tu objektívne existuje nebezpečenstvo z omeškania, súd ustanovil na ochranu jeho práv opatrovníka - Mesto Prešov, keďže z lustrácie v Registri obyvateľov vyplýva, že jeho posledný pobyt na území SR je uvedený ako Mesto Prešov.

Pretože sa z hlavného pojednávania opatrovník svedka-poškodeného M. H. ospravedlnil, bola so súhlasom prokurátora a obžalovaných prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania (na čl. 366-380), ktorý uviedol, že niekedy na jeseň v roku 2018 cestoval z Nemecka do Prešova, pričom niekedy ráno vystúpil na vlakovej stanici v Banskej Bystrici a čakal na spoj do Prešova, ktorý mal odchod až podvečer. Sadol si pred nádražím na lavičku, pil kávu, jedol a ako išiel na WC, odopol si z pása ľadvinku, v ktorej mal peňaženku s peniazmi vo výške asi 110 € až 120 € a doklady, položil ju na múrik, pričom ju tam zabudol. Keď zistil, že ju nemá, išiel sa na ňu pýtať k prednostovi stanice, ktorý ju našiel a vrátil mu ju. Za prednostom stanice ho poslal jeden chlap, ktorý sa volal Š., ktorému sa potom chcel za ochotu poďakovať, tak mu zobral kávu a dal mu drobné. Š. mu povedal, že je síce bezdomovec, ale že pracuje pre nejakú firmu. Následne Š. okolo 10.00 hod. odišiel a on ostal na stanici sám. Neskôr okolo 14:00 hod. sa Š. vrátil a rozprávali sa spolu pred stanicou. Ako tam stáli, tak sa pri nich o 14.30 hod. pristavili dve osoby, muž a žena, ktoré videl prvýkrát v živote. Títo sa dali s nimi do reči, ale viacej sa rozprávali so Š., obaja boli Rómovia. On sa s nimi nebavil, ale pýtali si od neho cigarety. Keďže je nefajčiar, tak im ich nedal a potom po nejakej chvíli sa tá žena začala na neho lepiť a vravela, že chce byť s ním sama a ťahala ho niekam za skrinku - trafostanicu. Nechcel s ňou ísť. Chcela sa s ním o niečom rozprávať, ale povedal, že nechce. Aj tak ho dotiahla k tej trafostanici a začala ho bozkávať na líca, pričom ju od seba odstrkoval. To ako ho bozkávala a ako sa na neho lepila, videl aj jej druh, lebo mu prišlo, že to bol jej druh, ktorý na neho a na to čo robí tá rómka, zazeral. S tou rómkou bol opretý o zábradlie pri trafostanici, pričom ako ho bozkávala, tak mu ošahávala kapsičku čo mal na páse. Všimol si to a bránil jej, aby mu ju zobrala, alebo vytiahla z nej niečo. Jej druh sedel vo vzdialenosti asi 3 metre a kričal niečo na tú rómku. Potom ku nemu pristúpil a rovno mu strekol kaser do očí, priamo do tváre. Slzil, nič nevidel a cítil, že sa mu niekto snaží z pása strhnúť ľadvinku. Nevedel kto to bol, či ten muž alebo žena, možno obaja sa mu ju snažili strhnúť. Obaja boli v jeho blízkosti po tom ako mu strekol ten muž kaser do tváre. Inštinktívne si chytil tašku, ktorú mal položenú pri sebe a cítil, že aj tú sa mu niekto snaží vytrhnúť. Nepodarilo sa im to, hoci dosť silno s tým mykali, no veci si ubránil, lebo držal tašku za pútko. Do tohto príbehu Š. a tento ho v podstate zachránil a odtiahol na stanicu. On ních kričal, že zavolá políciu a na jeho slová obžalovaní utiekli. Nevedel či tento incident mohol niekto vidieť, vraj SBS-kár z Kauflandu. Následne prišla záchranka, ktorá ho ošetrila a polícia. Z vecí mu obžalovaní nezobrali nič.

Čo sa týkalo popisu osôb, muž bol Róm vek asi 40-45 rokov, nižšej postavy, štíhlejšej postavy, čierne vlasy. Zdalo sa mu, že mal asi bradu. Rómka bola asi tiež okolo 40 ročná, štíhla, čierne vlasy, rozpustené.

Viac k nim uviesť nevedel. Na otázku vyšetroval, či potom ako mu T. F. strekol kaser do tváre, cítil zreteľne, že sa ho niekto pokúša z ruky vytrhnúť tašku a z pása strhnúť kapsičku, uviedol, že si je 100% istý. Bola to sila, ako mu to trhali. Záverom uviedol, že asi obaja chceli, aby to vyzeralo tak, že mu kaser strekol kvôli žiarlivosti F., no podľa neho, to bola zohratá scéna, kde mu chceli vziať veci a peniaze.

V prípravnom konaní vypočutý svedok V. Š. (z čl. 83-97) uviedol, že bola asi nedľa a nachádzal sa v čase okolo 07.00 hod na hlavnej Železničnej stanici v Banskej Bystrici, v parčíku vedľa trafostanice, pofajčieval a čakal, kým otvoria Kaufland. Ako tam sedel na lavičke, prišiel ku nemu mladý muž, ktorého videl prvýkrát v živote s tým, že sa ho opýtal, či mu nevidel, resp. nezobral ľadvinku s dokladmi a peniazmi, načo mu odpovedal, že nech sa ide spýtať k železničným policajtom alebo k dispečerovi stanice. Vtedy sa mu predstavil ako M.. O päť minút sa vrátil celý vytešený, že ľadvinku našiel a poďakoval sa. Následne sa dali do reči a pýtal sa ho, či sa tu dá niekde najesť, tak išli do staničného bufetu. Tam sa rozprávali, on mu o sebe povedal, že čaká na vlak do Prešova a že sa vracia z Nemecka kde pracuje. Bol s ním pred vestibulom a železničný policajt ich poslal nech nerobia hanbu a idú sa zložiť ďalej od stanice, do toho parčíku. Išli na betóny a tam popíjali víno z fľaše, pričom M. (poškodený) veľa nepil. Okolo 14.00 hod. prišli ku nim T. F. s dvomi ženami, avšak jedna bola obžalovaná L., pretože mu ju predstavil F. ako priateľku, asi dva týždne pred skutkom. Prišli tam čakať na jedného chlapca, ktorý mal pre nich zobrať. Jeden z tých bezdomovcov sa opýtal M. či nemá peniaze doložiť na víno, kedy M. vybral dve eurá z ľadvinky a tieto mu podal. To si asi všimla L. Š.Ö., kedy mohla vidieť, že poškodený má pri sebe peniaze. Po tej rannej strate si M. dosť strážil ľadvinku, mal na nej položené ruky. Následne sa začala okolo neho motať obžalovaná L., začala sa na neho tlačiť a stískala ho. Poškodený bol z toho celý na mäkko, lebo ešte predtým im povedal, že sa ešte nikdy v živote nebozkával a ani nemal so ženou sex. Celé to trvalo asi 10 minút. Poškodený s obžalovanou boli od svedka asi vo vzdialenosti do dvoch metrov a F. sedel od nich ešte ďalej na tom múriku. Medzi ním a F. boli ešte dvaja ľudia. Keď prišiel obžalovaný F., tak bol opitý, ale na L. nezbadať. Všetci tam spolu popíjali. Obžalovaná vravela poškodenému, že keď ešte nemal ženu, tak nech ostane s ňou, že budú spolu žiť, ale podľa neho si z poškodeného robila iba srandu. Popritom ho ťahala za roh trafostanice do parku, aby ostatní nevideli, čo sa bude diať. M. tam nechcel ísť, povedal, že s cigánkou nechce mať nič spoločné. Ešte sa tam obchytkávali a vtedy sa postavil F. a vyštartoval smerom k nim. Vtedy sa postavil aj onk a na prvýkrát sa mu ho podarilo odtiahnuť, ale stále bol blízko M. P. L.. Vzápätí na to, F. opäť vyštartoval a už len počul streknutie a videl ako F. strieka kaser M. do očí. Kaser mal v pravej ruke, pričom ľavou rukou držal a driapal M. z pása ľadvinku. Boli to dve riadne trhnutia. Vlado nevedel čo skôr, či si oči utierať alebo sa zábradlia držať. Asi si aj jednou rukou držal ľadvinku, no nevedel to určite, lebo F., keď strekol kaser druhýkrát, tak ostal aj on do pravej strany tváre. On ich musel od seba odtrhnúť, pretože sa do seba pustili. Poškodený M. B. F. nebál, vravel, že je východniar a že sa ho nebojí. Popri tom F. kričal na M.: „Vieš kto som ja?! Ja som F., keď sa naseriem, zabijem ťa, mňa nezavrú, ja mám operovanú hlavu!“ Uvedené vždy rád hovoril, keď mal vypité a keď sa niekomu vyhrážal. V tom čase začala M. nadávať L. do úchylákov, vykrikovala vulgárnosti a urážala ho, lebo už videli obaja že je zle, keď poškodený chcel ihneď volať policajtov. Potom si už len vykrikovali niečo z diaľky. T. F. B. L. a s tou ich kamarátkou išli smerom do mesta, ku kruhovému objazdu. M. povedal, aby nevolal policajtov, že tu sú železniční a tak išli do stanice, kde si vypláchli oči a M. medzitým zavolať záchranku, na ktorú on čakal pred stanicou a po príchode M. ošetrili. Následne prišli aj policajti.

V závere svedok uviedol, že každý pri stanici potom incident rozoberal asi dva týždne, pretože všetci čo poznajú F. si myslia, že to bolo nahrané na M. s úmyslom ho okradnúť. L. poškodeného obchytkávala kade tade, za pás okolo krku, za zadok. Podľa neho išlo určite o peniaze a F. toleroval to, že L. sa tlačí na M., preto lebo si myslel, že sa jej ho podarí okradnúť. Už keď sa jej to nepodarilo, tak jej akoby pomohol za použitia toho kasera. Keby žiarlil, tak by zakročil F. hneď na začiatku a nečakal by 10 minút počas toho, ako sa L. tlačí na M..

Svedok Q. Q. (z čl. 87-89, 98-106) uviedol, že pracuje pre spoločnosť G3 plus, s.r.o., ktorá zabezpečuje výkon strážnej služby v OD Kaufland, v okolí ktorého sa T. F. takmer dennodenne zdržiaval a L. Š. začal registrovať asi tak 2 týždne pred týmto incidentom. Zo začiatku samú a asi týždeň pred incidentom stále v spoločnosti T. F., ráno vždy prišli spolu a večer aj spolu odchádzali. Čas trávili väčšinou tak, že sa v okolí OD Kaufland pofajčovali a popíjali spolu s ďalšími známymi tvármi, čo sa tam zdržiavajú. V čase skutku bol v práci a mal klasicky dennú službu so začiatkom o 07.00 hod. do 21.00 hod., kedy dohliadal na bezpečnosť zákazníkov a tovaru v OD Kaufland. Počas dňa monitoroval aj okolie OD Kaufland, a preto z okna videl aj incident. Poobede si z okna svojej kancelárie všimol partiu ľudí, z ktorej spoznal T. F., sedel

na vyvýšenom obrubníku. Kúsok ďalej videl jeho priateľku, ktorá tam s nim začala chodiť a táto sa bozkávala s nejakým mladým mužom, ktorého videl prvýkrát v živote. Nikdy predtým ho pri OD Kaufland nezaregistroval. Bol tam ešte jeden bezdomovec, nebol Róm. Prakticky od rána bol s tým neznámym. Nachádzala sa tam ešte jedna nižšia cigánka, vlasy mala po pleciah. Bol tam aj A., taký chudý vyšší cigán. Poznal ho z minulosti, pretože ho riešil za krádeže tovaru. Ako sa tento neznámy muž bozkával s F. priateľkou, F. tam sedel a pozoroval ich. Počas bozkávania bolo zrejmé, že F. priateľka pýtala nejaké peniaze od toho muža, s ktorým sa bozkávala. Ten mladý muž (poškodený) mal na páse taštičku a keď vybral peniaze, tak sa otáčal k ostatným tak, aby mu do nej nevideli. Tento si vybral mince a podal ich F. priateľke, pričom ona ich dala malému dievčatku. Na to F. priateľka pokračovala v bozkávaní tohto mladého muža a spoločne sa objímali. Z ničoho nič sa F. postavil, prišiel k nim, dačo sa spolu rozprávali, vyzeralo to akoby sa spolu hádali a potom F. zdvihol ruku smerom k tomu mužovi čo sa s ním predtým bozkávala jeho priateľka a už len zbadal nejakú paru, resp. aerosól pred tvárou toho muža a aj čiastočne pred tvárou toho vysokého čo tam bol s ním od rána. Títo na to odbehli asi nejakých 5-6 metrov a začali si utierať oči. F. tam ostal stáť, voľačo len vykrikoval, to vedel len z jeho gestikulácie, pretože nič nepočul. Na to začala hádka medzi ním a tým chlapom, dačo si na diaľku vykrikovali. Následne muž zobral všetky svoje veci čo tam mal, cestovnú tašku a nejaké igelitky a spoločne s tým vysokým išli smerom k budove stanice a dovnútra. Spolu s nimi aj tá F. priateľka, ale tá ostala stáť pri dverách stanice a dovnútra nešla. Potom prišiel ku nej F. a spoločne odišli smerom k Terminálu. Ešte videl ako prišla sanitka a následne policajti. Svedok nevedel sto percentne potvrdiť, či sa obžalovaná snažila zmocniť ľadvinky poškodeného, pretože táto poškodeného ohmatávala po celom tele. Mal skôr pocit, že pre poškodeného bolo bozkávanie príjemné, žiadnym spôsobom ju od seba neodtláčal. Celé to trvalo asi 15-20 min, pričom F. všetko sledoval a nič neurobil. Svedok videl ako medzi partiou koluje fľaša vína a na F., Š. ako aj Š. i bolo vidieť, že boli pod vplyvom alkoholu. Poškodený vyzrel normálne, na diaľku nejavil známky požitia alkoholu.

Svedok Q. A. (z čl. 107-113) o skutku mal len sprostredkovanú vedomosť, pretože mu o tom povedal Š., osobne pri skutku nebol. V ten deň, pred udalosťou tam však bol. Išiel okolo železničnej stanice asi okolo obeda a zbadal tam Š. s nejakým ďalším mužom, ktorého videl po prvýkrát v živote a dal sa s nimi do reči, pričom spoločne začali popíjať. Pili víno, „čučo“, ktoré kúpil ten mladý, poškodený. Pili pri trafostanici pri parčíku, vedľa železničnej stanice smerom ku Kauflandu. Po nejakom čase prišiel T. F. B. L. a začali s nimi popíjať. Poškodený navrhol, že ešte kúpi víno, mal už aj on vypité, ale nie veľmi. On sa po chvíli vzdialil a išiel si ľahnúť na lavičku, ktorá bola v parku.

Svedkyňa P. A. (z čl. 114-119) uviedla, že skutku, ktorého sa mal dopustiť T. F. sa dozvedela iba z počutia, pretože jej to povedal A., avšak aj on to vedel len postredkovane. Osobne pri skutku nebola a ani nič nevidela. Z počutia sa dozvedela, že T. F. niekomu strekol kaser do očí. V ten deň tam bola asi nejakú chvíľu poobede prišla tam so svojim priateľom, spolu sedeli na múriku pred trafostanicou vedľa Kauflandu. S nimi tam bol ešte Q. A., tento bol opitý a spal na lavičke v parku za trafostanicou a bol tam ešte Š. a jeden mladý muž, ktorého videla prvýkrát a tento kupoval víno. Podľa toho čo všetci hovorili na stanici, tak to bol práve on komu F. strekol kaser do tváre. Po nejakom čase ako tam boli, prišiel ku nim aj T. F. B. L. Š.. Spoločne sedeli a popíjali víno, ktoré ten chlapec kupoval. Asi po 20 minútach spoločne s jej priateľom odišla na Kotvu.

Svedok Q. Y. (čl. 120-125) o skutku samotnom vedomosť nemal a opísal udalosti, ktoré mu predchádzali a to v súvislosti s ľadvinkou, resp. príručnou taškou na pás, ktorú našiel ráno keď nastupoval do dennej smeny pohodenú v tráve túto zdvihol zo zeme a vzal so sebou do dopravnej kancelárie, kde ju uschoval. V tejto kapsičke sa nachádzali doklady, občiansky preukaz a nejaké lieky, nespomenul si, či tam boli aj peniaze, lebo k strateným veciam nespisujú žiadny záznam. Asi za 20 minút, niečo po 06.00 hod. vyšiel z kancelárie a počas toho ako fajčil si všimol muža vo veku 30 až 40 rokov s tým, že tento prehľadával svoje tašky resp. ruksak. Spýtal sa ho, či niečo stratil a či niečo hľadá, lebo jeho správanie tomu nasvedčovalo, na čo mu on povedal, že stratil doklady. Podľa fotografie čo bola na občianskom preukaze, muža zhruba identifikoval, že by to mohol byť on a tak mu povedal, že kapsičku našiel a následne po ňu spoločne s ním išiel do kancelárie. Mužovi kapsičku odovzdal. Tento muž sa mu zdal kúsok zvláštny po psychickej stránke. Vrável mu, že sa vracia z Nemecka, kde pracuje a ide domov. Tiež mu povedal, že už sa opýtal železničných policajtov či ju nenašli. Na občianskom preukaze mal ako trvalý pobyt uvedené mesto Prešov. Muž sa mu následne poďakoval a rozlúčili sa s tým, že mu ešte povedal nech ide oznámiť policajtom, že sa veci našli, aby po tom nemuseli pátrať.

Vo veci bol vypracovaný aj znalecký posudok č. 36/2020 od V. V. B., znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), z ktorého záverov je zrejmé, že :

u obžalovaného T. F. zistil dlhoročnú, rozvinutú, aktívnu závislosť od alkoholu, pričom závislosť od iných psychoaktívnych látok u neho zistená nebola. Jednalo sa o závislosť od alkoholu v zmysle choroby podľa platnej Medzinárodnej klasifikácie chorôb. V čase páchania skutku sa u neho jednalo o jednoduchú opilosť, ľahkého až stredne ťažkého stupňa. Neboli však zistené žiadne symptómy patologickej opilsti. Vzhľadom na závislosť od alkoholu a jednoduchú opilosť v čase skutku, ktorá sa podieľala aj na páchaní skutku navrhol obžalovanému T. F. uložiť ochrannú protialkoholickú liečbu. Súčasne však konštatoval, že vzhľadom na intelektové a osobnostné charakteristiky obžalovaného nie je možné očakávať dostatočnú spoluprácu a pozitívny efekt.

U obžalovanej L. Š. zistil tiež dlhoročnú, aktívnu a rozvinutú závislosť od alkoholu. Aj v jej prípade išlo o závislosť od alkoholu v zmysle choroby podľa platnej Medzinárodnej klasifikácie chorôb. V čase páchania skutku táto mala jednoduchú opilosť ľahkého až stredne ťažkého stupňa, pričom neboli u nej zistené žiadne symptómy komplikovanej či patologickej opilsti. V čase spáchania trestného činu bola pod vplyvom alkoholu, konkrétne sa jednalo o jednoduchú opilosť ľahkého až stredne ťažkého stupňa, v dôsledku ktorej sa odbrzdili jej osobnostné črty čo sa podieľalo na jej správaní v čase incidentu. Vzhľadom na zistenú závislosť od alkoholu a jednoduchú opilosť v čase skutku, ktorá sa podieľala aj na páchaní skutku znalec aj v jej prípade navrhol uloženie ochrannej protialkoholickej liečby ambulantnou formou.

Súd sa podľa § 268 ods. 2 Tr. por. oboznámil aj s obsahom listinných dôkazov, medzi ktoré patrili zápisnica o obhliadke miesta činu a fotodokumentácia č. I. 154-160, odpis registra trestov a výpis ÚEP č. I. 381-396, výpis z CPLDZ č. I. 399, správy zo SP a ÚPSVaR BB č. I. 400-408, správy Mesta Zvolen č. I. 409-414, správy SP a ÚPSVaR ZV č. I. 416-422, lustrácie súdu č. I. 442-493, žiadosť o vypátranie poškodeného č.l. 525, lokalizácia poškodeného čl. 526, uznesenie o ustanovení opatrovníka poškodenému č.l. 528, vyjadrenie opatrovníka k obžalobe čl. 541, rozsudok OS Zvolen sp. zn. 5T/124/2018 čl. 544-546, aktuálne RT na obžalovaných čl. 547-549, po prečítaní ktorých zo strany prítomných strán konania, žiadne pripomienky a ani námietky neboli.

Zločinu lúpeže sa podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Podľa § 188 ods. 2 písm. c) Tr. zák., odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. a) Tr. zák., sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou.

Trestný čin je spáchaný so zbraňou podľa § 122 ods. 3 Tr. zák. je vtedy, ak páchatel alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatelov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že použitie slzotvorného spreja obžalovaným 2./ T. F., je možné považovať za použitie zbrane pri páchaní trestného činu vzhľadom na to, že slzotvorný sprej spĺňa pojmové znaky zbrane.

Trestný čin je spáchaný násillím podľa § 122 ods. 7 Tr. zák., ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného.

V prípade zločinu lúpeže sa násillím rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Nie je však podmienkou, aby napadnutý kládol odpor, najmä keď si je vedomý fyzickej prevahy útočníka alebo z obavy pred ďalším násillím útočníka odpor vôbec

neprejavuje. Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty zločinu lúpeže intenzita násillia nerozhoduje.

Vecou sa rozumejú podľa § 130 ods. 1a 2 Tr. zák. hnutelná vec alebo nehnuteľná vec, byt alebo nebytový priestor, zvieratá, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné, ovládateľná prírodná sila alebo energia, cenný papier bez ohľadu na jeho podobu, peňažné prostriedky na účte, príjem z trestnej činnosti, ako aj zisky, úroky a iné úžitky z týchto príjmov, listina, ktorá je podkladom uplatnenia si právneho nároku, alebo majetkové právo alebo iná peniazmi ocenená hodnota. Za vec sa považuje aj nehmotná informácia, dáta výpočtovej techniky alebo obrazový záznam na technickom nosiči.

Zmocnením sa veci treba rozumieť, ak páchatel' získava možnosť voľne s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal doposiaľ vo svojej moci.

Objekt trestného činu lúpeže je kumulatívnym a to osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa páchatel' chce zmocniť. Sloboda pohybu je v tomto prípade chránená len sekundárne, pretože zločinu lúpeže sa možno dopustiť aj bez zásahu do slobody pohybu.

Z hľadiska objektívnej stránky sa jedná o použitie násillia alebo bezprostrednej hrozby násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby.

Subjekt je všeobecný, pretože páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin. Úmysel sa musí vzťahovať tak na násillné konanie, ktorým chce páchatel' prekonať alebo znemožniť odpor obete, pre ktorý sa inak nemôže veci zmocniť, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci. Úmysel nemusí smerovať k trvalej dispozícii vecou.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia) podľa § 20 Tr. zák., zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám“.

Z objektívnej stránky predpokladá spolupáchatel'stvo spáchanie trestného činu konaním dvoch alebo viacerých fyzických osôb, ktoré v súhrne naplňujú znaky konania uvedeného v osobitnej časti trestného zákona. Zo zákonnej definície vyplývajú pre spolupáchatel'stvo dve podmienky. A to spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb (objektívna podmienka) a úmysel k tomu smerujúci (subjektívna podmienka).

Pre spoločné konanie je charakteristická priama a osobná účasť na čine, kde spoločné konanie spočíva v tom, že každý môže uskutočniť celé konanie, každý môže vykonať len časť konania predpokladaného skutkovou podstatou alebo každý zo spolupáchatel'ov vykonáva určitú činnosť, ktorá je až ako celok posudzovaná ako trestný čin. Je potrebné uviesť, že spôsob konania jednotlivých spolupáchatel'ov nemusí byť rovnakej intenzity, stačí, že naplňajú objektívnu stránku rovnakej skutkovej podstaty.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spácha ten, kto sa slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Výtržnosťou sa rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom (hrubo) narušuje verejný pokoj a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spoluzitia. Spravidla sa jedná o fyzické a psychické násillie, ktoré je zamerané proti osobám alebo veciam.

Miestom prístupným verejnosti sa rozumie každé miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí, takže hrubú neslušnosť alebo výtržnosť môžu postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní.

Prístupnosťou sa rozumie možnosť vidieť a počuť prejav páchatel'a, aj keď miesto činu nie je priamo prístupné verejnosti. Stačí, ak je také miesto prístupné len niektorým osobám určeným napríklad povahou ich zamestnania alebo inak a v určitý čas.

Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu ide o úmyselné zavinenie, pretože páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Objektívnou stránkou trestného činu výtržníctva je výtržnosť, ktorej sa páchatel' dopustí verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti. Spravidla ide o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, ktorý hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb prítomných súčasne.

Objektom trestného činu výtržníctva je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Spravidla sú výtržníctvom ohrozované aj ďalšie chránené záujmy, najmä zdravie ľudí, cudzí majetok, česť a dôstojnosť ľudí a pod.

Podľa § 2 ods.10 Tr. por. súd je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie. Dôkazy obstaráva z úradnej povinnosti, pričom právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Súd je ďalej povinný v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po objektívnej stránke konanie obžalovaných 1./ T. F. P. X./ L. Š. jednoznačne napĺňa skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., keďže obžalovaní použili spoločne násilie proti poškodenému M. H. v úmysle zmocniť sa cudzej veci - ľadvinky, ktorú mal tento na sebe, a to závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, keďže práve T. F. použil na neho slzotvorný plyn-kasér, ktorý mu nastriekal priamo do tváre, pričom L. Š. ho predtým takticky zvedla a odtiahla bokom.

V tejto súvislosti je dôležité uviesť, že konanie páchatel'ov spočívalo v použití násilia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Z tohto hľadiska išlo o prekonanie odporu poškodeného, ktorý si pevne držal ľadvinku, pretože v ten deň ju už raz stratil. Obžalovaný 1./ F. tým, že sa nedarilo obžalovanej 2./ Š. ľadvinku zobrať už zrejme skôr, keďže poškodeného obchytávala po celom tele, nastúpil so zbraňou proti poškodenému s tým, že ľadvinku obaja trhali veľkou silou, čo potvrdil jednak poškodený ako i svedok Š.. Násilie, ktoré títo použili bolo prostriedkom nátlaku na vôľu napadnutého. Samozrejme, podmienkou nemusí vždy byť, aby napadnutý vôbec kládol odpor. Násilie spravidla vždy smeruje proti tomu, kto má vec u seba, a sice v danom prípade proti poškodenému M. H..

Pri spolupáchateľstve nie je rozhodujúce, či každý z páchatel'ov použil násilie, lebo konkrétnu účasť na lúpeži si môžu spolupáchatelia rozdeliť. Súd mal v danom prípade za to, že obžalovaní sa prinajmenšom museli vopred dohodnúť na tom, že práve obžalovaná 2./ Š. sa dala do reči s poškodeným, na ktorého neskôr tlačila a chcela sa s ním rozprávať osamote, za trafostanicou.

Súd v tejto súvislosti uveril tvrdeniu poškodeného, ktorý uviedol, že práve ona sa začala na neho lepiť a hovorila mu, že by s ním chcela byť sama a zatiahla ho za trafostanicu, pričom tento s ňou ísť nechcel. Ak obaja obžalovaní ako uviedli, tvorili predtým, pár sa prinajmenšom javí zvlášťne, že pokiaľ obžalovaný 1./ F. videl, ako sa jeho priateľka doslovne lepí a bozkáva cudzieho muža, už skôr nezakročil. Vyslovene tento striehol asi 10 minút možno aj dlhšie, čakal a následne „vyštartoval“ po poškodenom, ktorému následne nastriekal do tváre kasér, čo dokonca potvrdili aj obaja obžalovaní. Títo však popreli, že by poškodenému trhali ľadvinku.

Už zo životného štýlu a spoločenskej vrstvy, v ktorej sa obžalovaní nachádzajú je zrejmé, že títo sú ľudia bez domova, ktorí dennodenne prežívajú na ulici, chodia po košoch a pijú alkohol i spolu s

ostatnými bezdomovcami. Pokiaľ obžalovaná uvidela, že poškodený má peniaze nachádzajúce sa práve v ľadvinke, ktoré jej dal na víno, aby išli kúpiť ďalšiu fľašu, bola si istá, že pokiaľ by sa zmocnili ľadvinky, tak by mali peniaze.

Zo súdnej praxe je tiež zrejماً forma spolupáchateľstva ako konanie spoločníkov, ktorí obeť vylákajú na opustené miesto (tzv. volavka), alebo keď strážia miesto vykonania trestného činu (tzv. vytváranie steny). Trestný čin lúpeže je dokonaný už použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia proti niekomu v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom nie je potrebné, aby bol tento úmysel vykonaný, lebo čin už bol dokonaný.

Ohľadom trhania ľadvinky poškodeného, ktorú mal tento na sebe sa súd priklonil hodnovernosti výpovede či už svedka poškodeného M. H. ako aj svedka Š., citujúc, že F. „Kaser mal v pravej ruke, pričom ľavou rukou držal a driapal M. z pása ľadvinku“. V prípade výpovede svedka Q., tento však nevedel sto percentne potvrdiť, či sa obžalovaná snažila zmocniť ľadvinky poškodeného, pretože poškodeného ohmatávala po celom tele.

V rámci hodnotenia výpovedí ostatných svedkov, tak títo priamo účastní skutku neboli. Súdu však poskytli obraz o tom, ako videli poškodeného, a ako na miesto skutku dorazili obžalovaní.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd nad všetky pochybnosti, podstatné pre uznanie viny oboch obžalovaných v tomto konaní za preukázané, keďže je zrejماً, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a tento spáchali obžalovaní.

Z uvedených dôvodov súd uznal oboch obžalovaných vinnými v zmysle obžaloby v celom rozsahu.

Zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Tr. zák., pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prípade obžalovaného 1./T. F. je zrejماً, že tento bol v minulosti 25-krát priestupkovo prejednávaný, z miesta bydliska nie je bližšie charakterizovaný, vzhľadom na to, že je bezdomovec. Z odpisu registra trestov vyplýva, že bol v minulosti 17-krát súdom trestaný. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T 52/16 z 23.06.2016 pre trestný čin podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý vykonal 08.03.2018. Z uvedeného je zrejماً, že sa opätovne dopustil páchania trestnej činnosti 6 mesiacov po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

U tohto obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák., pričom príťažujúce okolnosti boli dve podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený). Vzhľadom na pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, súd v zmysle ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. podľa základnej trestnej sadzby upravenej v osobitnej časti Trestného zákona, mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov.

Súd vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, považoval z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie za dostačujúci uložiť mu úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pri aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 5 rokov nepodmienečne, keďže spáchal dva trestné činy jedným skutkom, pretože použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Zároveň mu uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, keďže aj zo znaleckého posudku č. 36/2020 vypracovaného znalcom V. V. B., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) vyplynulo, že u obžalovaného bola zistená dlhoročná, rozvinutá, aktívnu závislosť od alkoholu, a preto aj znalec odporučil uložiť obžalovaného ochranné protialkoholické liečenie formou ambulantnou.

V prípade obžalovanej 2./ L. Š. je zrejmé, že táto bola v minulosti 7-krát priestupkovo prejednávaná a ani ona z miesta bydliska nie je bližšie charakterizovaná, vzhľadom na to, že má status bezdomovca. Z odpisu registra trestov vyplýva, že bola v minulosti 5-krát súdom trestaná, naposledy rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/124/18 z 09.10.2019 pre trestný čin podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a § 211 ods. 3 písm. a) Tr. zák. spáchaný od 01.02.2018 do 26.06.2018, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so stanovením skúšobnej doby v trvaní 20 mesiacov do 18.08.2021.

Ani u tejto obžalovanej nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák., pričom priťažujúca okolnosť bola jedna podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (pretože už bola za trestný čin odsúdená). Vzhľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd v zmysle ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. podľa základnej trestnej sadzby upravenej v osobitnej časti Trestného zákona, aj jej mohol ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov.

Súd vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu páchatela, jej pomery a možnosť nápravy, považoval z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie za dostačujúci uložiť jej súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pri aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 5 rokov nepodmienečne, keďže spáchala tento trestný čin skôr ako bola Okresným súdom Zvolen sp. zn. 5T/124/2018 zo dňa 09. 10. 2019 odsúdená za iný trestný čin, a použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre ňu neprímerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože táto bola v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Nakoľko obžalovaná spáchala tento trestný čin skôr ako bol rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/124/2018 zo dňa 09. 10. 2019 za jej iný trestný čin vyhlásený, súd postupoval podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. a zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/124/2018 zo dňa 09. 10. 2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obdobne aj obžalovanej súd ukladal ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pretože i jej zo znaleckého posudku č. 36/2020 vypracovaného znalcom V. V. B., vyplynulo, že bola u nej zistená dlhoročná, aktívna a rozvinutá závislosť od alkoholu, čím aj v jej prípade znalec navrhol uložiť ochranné protialkoholické liečenie formou ambulantnou.

Na podklade všetkých prezentovaných skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.